

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in judicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684**

5. Exemptus agendo, an forum rei coram Ordinario fortiatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](#)

res privilegiatos alioquin aut Exemptos constanter observatur, unde hic non solum
 decisio illa cessat, quod citatus non teneatur comparere ad allegandum privilegium
 suum, si notorium est, judicem non habere jurisdictionem vel habere eligibilem in
 causa, sed nequidem hic ulla illius privilegii seu Exemptionis productio, quiequam
 juris sibi vendicare potest. Ita ille, addo Gaill. supra num. 17. an fine.

26. Prædicta tamen intelligenda sunt in Exemptis qui activè protogare possunt, id
 est, qui si agerent coram ordinario, illius jurisdictionem prorogarent, quem admodum
 sequenti questione num. 1. tractabitur, ceterum si neque activè, hoc est agendo
 jurisdictionem ordinarii sortiti possunt (velut questione eadem nn. 9. usque ad finem
 distinximus) aliud esset concludendum.

Quid autem, si diffamatus plures habeat judges? poteritne diffamans postpo-
 sito judge, qui in diffamatorio judicio fuit preventus, eligere alium ex judicibus diffa-
 mati, coram quo principale suum judicium instituat? Affirmativam sententiam
 amplexus est Socinus consil. 94. vol. 3. asseclasque habet Andream Gaill. libr. 1. obs. 11.
 num. 4. & seqq. & alios non paucos: at vero negativam, scilicet quod principale
 judicium moveri debeat coram eo judge, qui in judicio diffamatorio ex l. diffamati
 fuit præoccupatus, fecutus est Joannes Baptista de Sancto Severino. Rep. l. omnes po-
 puli col. 14. de iust. & jure, & multis aliis omissis Felinus cap. Cum sit generale num.
 6. de foro comp. hac potissimum ratione, quod idem debeat esse judex causis præpa-
 ratis, qui fuit causa præparantis, propter causas continentiam & connexitatem, quæ
 dividii non debet, & quod altera actio veniat in consequentiam alterius, vide infra
 eodem lib. quest. 38. uti multifariam diversis rationibus desumptis ex subtili traçau-
 quem de continentia causa inscripsit Mindanus confirmare posset. Sed cum hæc
 questio per parergo sit proposita, subsistit, relegans lectorum ad Petrum Peck. de
 Jure sistend. cap. 34. num. 3. & 4. & ad Bartholomæum Blarerium Rep. d. l. diffamari
 cap. 4. num. 39. fol. 107. qui in illius discussione plenus se diffundit.

Q V E S T I O V.

Exemptus agendo an forum rei coram ordinario sortiatur?

S U M M A R I U M.

- 1. Actio sequitur forum rei.
- 2. In privilegiis sequenda mens conce-
donis.
- 3. Quedam Exemptio passiva.
- 4. Quadam activa & passiva, quæ nec age-
re, nec conveniri possunt.

7. Prit-

7. Principis quanta potestas.
 9. Exempti habent speciales judices.
 10. Papae reservando quicquidam causas, censent priuare ordinarium jurisdictionem.
 11. Papa si reservet sibi absolutionem, Episcopus non dispensabili.
 12. Jurisdictione in Exemptos est reservata.
13. Reservatio symbolat cum avocatione.
 14. Non equipollit clausula irritanti.
 15. Item appositione manus Papæ.
 16. Clausula irritans ligat ignorantes.
 17. Clericus facile impepit judicem contra laicum.
 18. Clericus Secundarius Diaecesis Leonensis, Exemptus est actus & passus.

IN jure nihil est magis vulgatum, quam quod actor, licet extraneus, forum rei sequi debet, *i. fin. C. ubi in rem actio. Latus allegat. 10.* Idque etiam de jure Canonico contra Ecclesiasticos firmatum est, utpote quod Clericus forum rei Laici sortitur, paucis tamen casibus exceptis, quos Spec. & DD. persequuntur, *tex. c. si Clericus cap. cum sit generale ubi. DD. de foro compet. cap. experientia 11. quest. 1. Specul. de compet. ind. adiu. part. 2. §. generaliter per tot.* Unde fit occasio in vestigandi an haec defensione sequendi fori generalis, obtineat etiam hac in materia Exemptorum? Pro solutione primito, quod frequenter antea inculcatum est, in Exemptionibus & privilegiis quibuscumque ad amissim semper attendendam esse mentem & verba concedentis. *cap. quanto, cap. porro, cap. receperimus de privil. Rom. conf. 29. conf. 180. num. 10. Franc. cap. 1. §. ex parte n. 2. cum addit. de concess. probend. in 6.*

Aut igitur simpliciter concedetur Exemptio à jurisdictione ordinarii, tunc licet exemplus hoc pacto conveniri coram eo non possit, tamen agendo, reum coram suo ordinario convenire compelletur. *Bacquetius in suo celebri tract. des droits du domaine de la Couronne de France: tractat. 4. par. 1. cap. 10. vers. 25 par autres lettres.* Ratio sumetur ex Regula antescrpta, que confirmatur ex identitate rationis & equiparatione quam hactenus dixi inter Clericos & Exemptos ratione specialitatis fori, illi enim Exempti sunt à foro Laici jure divino, hi vero à jurisdictione ordinarii jure positivo, *dixi supra l. i. quest. 45. vers. 1dque argumento proportionabili & lib. 2. quest. 4. vers. ac quidem quamvis num. 6. & 24. illi sequuntur forum rei, ergo & hi.*

Confirmatur secundò, Quia extraneus etiam si nullo pacto sit subjectus judicii seu foro rei, tamen agendo ei subiicitur ea in causa sequendo ejus forum, *Latus d. alleg. 10. l. juris ordinem C. de Jurisd. om. jud.*

Id quod etiam dicendum est de Exemptis, qui quidem licet jure quasi extraneorum censeantur per cap. grav. ubi Fehn. & DD. de officio ordin. & dixi supra quest. 46. post pr. lib. 1. tamen longè magis subiiciuntur Episcopo seu ordinario quam extranei, qui illum nullo jure recognoscunt: quippe quod licet non sint de Diocesi, sunt tamen in Diocesi, id quod de extraneis enunciari non potest. *d. cap. grav., nec enim sunt in diocesi aut de Diocesi.*

- 6 Aut verò concessa est Exemptio plenior & abundantior à jurisdictione ordinarii, ut Exempti ne quidem agendo eam protogare possint. Id quod antè scripti, habendum est ex verbis, tenore & mente privilegi, quo causab agendo per modum declinatoriae submovebatur, quamdiu de submissione seu delegatione fidem non fecerint. Ratio est multiplex; Prima, qui à quemadmodum in temporalibus Principis est summa potestas, utpote (ut inquit Bald.) quod is sit causa causarum, ideoquæ ejus potestate disputare non liceat, nec sit de ea inquirendum. *Bald. cap. Ecclesiæ Mariae num. 7. ut lte pend. I. rescripta, num. 2. & 3. C. de precibus imperat offerendis Gaill. lib. 2. obf. 56. num. 15.* talis etiam in spiritualibus & Ecclesiastice potestas summi Pontificis. pulcher texti. cap. cuncta per mundum cap. per principalem 9. quest. 3. à quo (inquit Bald.) inferiores omnem suam jurisdictionem sicuti planetæ suum à sole lumen mutuantur; *Bald. cap. bona & 2. col. 4. vers. pendente de postulis. Prelatis. Troylus tract. de Canon. f. sancti. §. sequitur secundum num. 28. & 42. per cap. Significasti in fin de elect. cap. 2. de prebend. in 6. Clem. 2. ut lte pend. d. cap. cuncta per mundum, ubi dicunt quod Papa liberam habet potestatem. Unde eximendo hoc modo, ut ne quidem coram ordinario agere liceat, censemur ordinarium in ejusmodi genere personarum private jurisdictione. arg. I. judicium solvitur ff. de iudicio.*
- 9 Secundò, quia Exempti speciali concessione habent proprios suos & speciales judices. Jurisdictione autem specialiter aliqui data excludit ordinarium. *Bald. conf. 395. vñsis omnibus vol. 4. Boer. ad consuet. Buericensis tit. 2. §. 2. glo. 3. Gaill. lib. 1. obf. 40. n. 5.*
- 10 Nam reservatione seu delegatione certarum caularum ad ordinarium spectantium, Pontifex censemur ordinarium quo ad eas causas omnimoda private jurisdictione, *Bald. I. si ut proponis 1. n. 12. C. quomodo & quando iudex. Iason. I. majorum n. 66 ff. de Jurisdic. om. jud. Fel. cap. quoniam Abbas n. 12. in fin. de offic. deleg. Marant. dist. 16. n. 37. Gaill. lib. 1. obf. 41. n. 12. in fine.*
- 11 Simile est cum Papa sibi absolutionem reservavit, Episcopus non poterit absolvere etiam proprios subditos, *cap. numer de sent. ex com. Abb. cap. significasti n. 11. vers. ego hunc articulism de Foro compet.*
- 12 Tertiò, Jurisdictione in ejusmodi Exemptos est per principem seu Pontificem reservata, ideoque alterius jurisdictionem cuiuscunq; seu agendo seu defendendo protegare non possunt. *Bald. §. DD. cap. Imperialem §. præterea suster duos de prohibita vendi alienat. per Feder. n. 19. vers. in contrarium Abb. cap. Ceterum de iud. Barth. & DD. I. 1. §. & post operis in fin. ff. de novi oper. nunt. Alvarot. d. §. præterea si inter n. 4. in fine, vers. sed intelligas. Regulariter enim quando Papa sibi jurisdictionem reservavit, veliat nolint (inquit Bald.) partes erunt sub Papa, Bald. & Alvarot. ubi supra per cap. inter dilectos ubi Innoc. & DD. de excessib. Prelatorum, gloss. Archid. & DD. cap. tibi qui gratiam de Rescript. in 6. Innocent. cap. Curia in Ferrariensi de constitut. Felic. cap. Cum accessissent num. 28, vers. hanc Regulam limita de constitut.*

Ad

Adhuc reservatio iurisdictionis generalis caularum seu personarum plurimum certe cum avocatione simbolisat. *Eneas de falconibus tract. de reservatione quæst. 1.*¹³ principali n. 4. s. fine. Unde quemadmodum Papa per avocationem cause impedit jurisdictionem ordinarii, ut quo ad illam pro privato habeatur. *Philipp. de Persio cap. ut nostrum de appellat. Guido. tract. de rescriptis n. 38. Gaill. obser. 4.*¹⁴ Ita etiam in reservatione iurisdictionis dicendum est, utrique enim hoc commune est, quod æqualeat seu æquipollat decreto irritanti. *tex. ubi glo. & DD. cap. Cum dilectus de Jure patr. & in cap. praesenti in 1. resp. de offic. leg. in 6. Lapus allegat 16. an valeat post num. 2. Cassad. dec. 2. n. 7. de rescript. spol. Mando. tract. de inhibit. quæst. 100. n. 9. & 10. Non secus*¹⁵ quam per appositionem manus Papæ, qua pariter importat decretum annullativum, seu clausulam irritantem. *Menochius conf. 83. Respondebo n. 13. lib. 1.*

Cujus quidem clausula ea est vis, ut liget etiam ignorantes cum à Papa adiicitur, *secus verò si ab inferiore, ubi late probat Mando. d. tract. de inhibit. quæst. 36. per tot.*¹⁶ *& Eneas de falcon. d. tract. quæst. 4. effectu 1. per eos. cap. 1. concess. prob. in 6. Clem. 1. eodem ubi D.D. Leonellus tract. de surrept. rescript. quæst. 3. art. 4. in fine fol. 13. col. 4. Adieci cum à Papa adiicitur, quia Decretum irritans Legati aut alterius inferioris à Papa vel principe, secundum communiorum opinionem non ligat afficte ignorantibus, sed tantum scientes. Ratio, quia inferior constituere potest contra ius, cap. Cum inferior de majori. & obedient. cap. pen. & ult. de filiis Presbiter. quod fieret si permitteremus irritantem hanc clausulam legati afficere ignorantibus, ut est pro communis opinione testis Mando. *d. tract. de inhibitionibus quæst. 36. n. 4. & 5. ubi latè id probat, cui tamen adversari dicit Lapum alleg. 1.4. incip. Conclusio prima num. 3. Card. Clem. 1. in 6. not. de concess. probend. Gaspar. de Persio tractat. de Reservat. Landen. tract. de privilegiis quæst. 46. videatur etiam Villadiego de Legato quæst. 9. n. 67. de qua clausula etiam Fel. cap. 2. n. 7. vers. quartio limito, col. 5. de consti. Rabuff. tract. de evocationibus in pr. numer. 22, dicens idem esse, siue avocatio procedat cum causa, vel sine causa, neque subintelligi, si parsea uii voluerit. Felin. & DD. cap. Catechismus de Rescript. in exp. audita de res. spol.**

Quod diliceret verum sit, quod diximus, Clericam actorem sequi forum rei Laici, *tamen levi ex causa, imò indistincte Papa concedit Clero literas quibus Laicum trahit ad suum forum. Archid. cap. Iudicium dis. 89. Abb. c. si Clericus num. 7. per tot. de foro compet. Id quod curi faciat per modum delegationis, non minori potestate id ipsum facere potest per modum privilegii, per pulchr. not. Ausfrerii de potestate Secularis super Ecclesiast. Reg. 1. n. 2.*

Quod genus Exemptionis concessionem liquet Clerico Secundario Diœcesis Leonensis, idque non modò in actionibus passivis, sed etiam in actibus, sit manifestius tam ex Concilio Basiliensi, quam ex plurimis Pontificum concessionibus confirmationibusque, quas non juvat redigere in hunc locum.

T. 7

QUÆST.